

[Statsministeren.]

nens formidling tilvejebragt vejledende regler, som skulle bringe disse spørgsmål ud af verden. Som også omtalt i åbningstalen har regeringen bedt forligsinstitutionen om at komme med en udtalelse om de erfaringer, der blev indvundet fra overenskomstsituationen i 1962-63, og på samme måde har regeringen over for hovedorganisationerne tilkendegivet regeringens interesse i at blive holdt orienteret med hensyn til de forhandlinger, der finder sted om nye forhandlingsregler. Disse forhandlinger foregår i øjeblikket, og det er regeringens håb, at det denne gang må lykkes hovedorganisationerne at finde frem til effektive forhandlingsregler.

Dette er vel kun en del af arbejdsmarkedspolitikken. Jeg synes, jeg vil benytte denne lejlighed til at nævne, hvad den efter regeringens opfattelse videre dækker.

Arbejdsmarkedspolitikken må også omfatte fastholdelse af den høje beskæftigelse ved at styrke arbejdsanvisningen. Den må omfatte støtte til vanskeligt stillede erhverv og til egne, der står tilbage med hensyn til industrimæssig udvikling. Den må omfatte specialuddannelse og omskoling af arbejdskraft, hvorved arbejdskraftens bevægelighed forøges. Hertil kommer de forslag, jeg nævnte i åbningstalen om arbejderbeskyttelsesloven, om ferieloven, om funktionærloven, der alle skal ændres, og endelig, at der vil komme forslag om en tillægspensionsordning. Dette sidste blev berørt af det ærede medlem hr. Erik Eriksen, der lagde vægt på, at en sådan tillægspensionsordning også kom til at omfatte andre end de egentlige lønmodtagere. De udvalgsforhandlinger, der nu finder sted om tillægspensionen, bygger som bekendt på overenskomstsloven, og i henhold til den er det alene fastsat, at en ordning skal omfatte alle lønmodtagere, men jeg kan udtale, at regeringen ikke er negativt indstillet over for, at også selvstændige erhvervsdrivende og andre skal have mulighed for at tilslutte sig tillægspensionsordningen. Regeringen vil lade dette spørgsmål indgå i sine overvejelser, når lovforslag til sin tid skal fremsættes.

Det ærede medlem hr. Poul Møller fremførte en betragtning, som jeg gerne vil gøre en kommentar til. Den vedrørte noget, jeg allerede har været inde på, nemlig erhvervs-

udviklingen i landets forskellige egne. Det ærede medlem udtrykte en vis frygt for en skæv udvikling. Jeg opfattede det på den måde, at det ærede medlem frygter, at industriudviklingen især foregår i de områder, hvor man i forvejen har industri, f. eks. i hovedstaden, hvorimod de egne, der ligger længere væk fra hovedstaden, forbigås, ikke kommer i betragtning, ikke får andel i den nye industrielle udvikling her i Danmark. Jeg tror imidlertid ikke, at denne betragtning holder stik. Jeg tror ikke, vurderingen vil vise sig at være rigtig, når den sammenholdes med kendsgerningerne. Hvis vi ser på den stigning, der har fundet sted i tallet på organiserede arbejdere gennem de sidste 5 år, viser det sig, at den omfatter 90.000 personer. Heraf har de 14.000 fundet beskæftigelse i hovedstaden; udviklingen har altså medført en merbeskæftigelse i hovedstaden af organiserede arbejdere på 14.000. På øerne uden for hovedstaden ligger stigningen på 30.000, og i Jylland ligger den på 46.000. Hvis vi omsætter dette i procentvis stigning i beskæftigelsen, finder vi, at hovedstaden har den laveste stigning i beskæftigelsen, nemlig 6 pct., at øerne har 17 pct., og at Jylland ligger i spidsen med 19 pct. Jeg har gjort mig den ulejlighed at samle disse tal sammen, fordi jeg tror, at mange gør sig skyldig i den samme fejlagtige opfattelse som det ærede medlem. Jeg tror, man skal lægge megen vægt på, at det netop i denne fremgangsperiode er lykkedes at opnå en hastig økonomisk udvikling ude i landet, og jeg tror, at dette er årsagen til, at de forskelle, der har været i arbejdsløsheden lokalt, i så stor udstrækning er forsvundet, omend de ikke er helt forsvundet endnu.

Der er rettet spørgsmål til mig vedrørende prisstoppets afløsning ved iværksættelse af loven om indseende med priser. Jeg er blevet spurgt, om den ganske kortvarige udsættelse af dette skifte, der fandt sted, skyldtes det, man kalder udentingskræfter. Svaret er klart: det var det ikke. Tvivlen, der opstod hos mig, var min egen og udsprang fra et ønske om endnu en gang at undersøge mulighederne for, at loven om indseende med priser, hvor det var påkrævet, kunne sættes effektivt ind i stedet for prisstoppet. Især bad jeg handelsministeren om at undersøge, om disse to love en kort tid, en